
Недко Солаков

(ПОЧТИ) КАРТИНИ

самостоятелна изложба

6 септември – 25 октомври 2019

Откриване 6 септември, 18:30 часа в присъствието на художника

Галерия SARIEV, Пловдив има удоволствието да представи самостоятелната изложба „(почти) Картини“ на автора на галерията Недко Солаков. Изложбата включва непоказвани пред публика досега живописни творби от 1977–1981 г., създадени в периода когато Солаков е студент в Националната Художествена Академия.

Изложбата ще се състои между 6 септември и 25 октомври 2019 г. в пространството на галерията и ще бъде открита на 6 септември, 18:30 часа в присъствието на художника. Изложбата ще може да бъде разгледана в рамките на НОЩ/Пловдив 2019 (13–15 септември).

Текстът към изложбата е на известния български писател Георги Господинов.

/

(почти) Картини. Недко Солаков

Да извадиш най-ранните си картини, неподписани и непоказвани досега, е осмеляване, което малцина могат да проявят. То е като да поканиш гости в някогашната си младежка стая, която още пази тогавашния хаос и тайни. Но в това е и големият шанс за нас като публика. Недко ни се е доверил и допуснал много близо, в това твърде лично пространство на началата, преди опитността да е заличила колебанията. Макар че неговата опитност и може да са видими още тогава. Всъщност през целия си път Недко Солаков има куража да превръща личната си история в изкуство, да споменем само *Строго секретно* или по-късно *Fear* и т.н.

С тази изложба влизаме в ателието на миналото, за да видим, че още там, в самото начало, Недко разказва. Ние не просто гледаме, а четем и слушаме картините на Недко Солаков. Не само защото са снабдени с текст, а защото в самите тях винаги се таят истории.

Тук са историите на времешите във влака, съсипани от умора рицари на всекидневие. (Умората е тази, която вади тялото от бронята на идеологията при редица художници от този период. Умореното тяло е отвъд соц канона.)

Има нещо реално и нереално, нещо *почти* реално в тези картини, както е с надничащото през вратата призрачно лице на хазайката в младежката квартира, където издайнически и магично светят ярко червените обувки на тайна гостенка. Тук, в тази поредица, е онзи, който чака една жена на летището, като в самото чакане вече има предчувствие за изоставяне – което и ще се случи в следващата картина „Изоставен“.

Тук е детето в гръб, люлеещо се в някаква изначална сребристо-сива празнота. Тук е стрелбището на детството, с което всеки от нас има своя лична история – най-често историята на мечтаното и отказаното. Тъкмо това предлагаха стрелбищата в крайна сметка, контрабанда на един лъскав и недостижим свят в миниатюр. И в тази най-цветна картина няма как да пропуснем сумрака, от който се очертава силуетът на дете.

Както и в другите картини с *почти* всекидневие, ще ни следва едно затънтено, надвиснало, сгъстено, сиво и сребристо, безутешно небе. Нищо-неслучването на късните 70-те, в които трябва да се случи собственият ти

живот. И тъгата, която е възможна в онази възраст, когато си *почти* в живота. Ранните картини на Негко улавят тъкмо тази тъга, която тогава усилено заличаваха, приписвайки на младостта „жизнерадост и гръзновение“. Тези картини рисуват всъщност (авто)портрет на художника като млад. И това, че са събрани заедно тук за първи път, ни кара да видим как те се свързват една с друга по естествен начин, разказват обща история.

Защо „(почти) Картини“? От скромност? От дистанцираност? Сами по себе си картините са си абсолютно самостоятелни и завършени. Но нямаше да е Негко, ако не сложи това „почти“, за да разколебае, да ни накара да си поблъскаме главите, да концептуализираме с него, да мислим върху недовършеностите и началата. Тези „почти картини“ от някога, са подписани едва сега с надлежно отбелязана дата (2.8.2018) и снабдени с написана в момента лична история, свързана с тях и времето на създаването им. Така сертификатът на разказа заедно с подписа ще превърнат онези още-не-картини в цялостни, завършени, вече-отвъг-картини. Картини, отложени във времето, които ще се осъществят тъкмо сега, пред очите ни, 40 години по-късно.

Накъсо — тази изложба ни показва не само посоките, по които ще върви оттук насетне художникът, но и нещо също така важно — посоките, които ще изостави. И ще видим как Негко Солаков отива нататък, минава на други ниша. Ще остане ръката, историите, състоянията, които тръгват оттук. И онова особено възмущение, че сме присъствали на нещо много лично, връщащо ни в началото на собствения ни *почти* живот.

Георги Господинов

/

От началото на 90-те Негко Солаков (роген 1957 г. в Червен Бряг, България; живее в София) участва в изложби в Европа и САЩ. Негови работи са показвани на Arto'93 (Биенале във Венеция); на 48-мо, 49-то, 50-то и 52-то Биенале във Венеция; на 3-то, 4-то и 9-то Биенале в Истанбул; Сао Паоло'94; на Манифеста 1, Ротердам; на 2-то и 4-то Биенале в Гуангджу; на 5-то Биенале в Лион; на Sonsbeek 9 в Арnhem; на 4-то и 5-то Биенале в Цетинье; на 1-то Биенале в Лудж; на 7-то Биенале в Шарджа, Обединени Арабски Емирства; на 3-то Биенале в Тирана; на 2-то Биенале в Севиля; на 2-то Биенале в Москва; на Документа 12; на 16-то Биенале в Сигни; на Prospect 1, Биенале в Ню Орлиънс и на Биеналето в Сингапур, 2011; на Документа 13; Триеналето в Катмангу и 1-то Международно биенале за съвременно изкуство в Рига. През последните години авторът има самостоятелни изложби в Museu do Chiado Лисабон; Stichting De Appel, Амстердам; CCA Kitakyushu, Япония; Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia, Мадрид; The Israel Museum, Йерусалим; Centre d'Art Santa Monica, Барселона; Kunsthau, Цюрих; Castello di Rivoli, Риволи; Градска Художествена Галерия, София; Galleria Borghese, Рим; Salzburger Kunstverein, Залцбург; BOZAR, Брюксел; Институт за съвременно изкуство — София и La Rapassee, Монпелие. През 2003–2005 самостоятелната му изложба "A 12 1/3 (and even more) Year Survey" бе представена в Casino Luxembourg, Rooseum, Малмьо и O.K Centrum, Линц, а през 2008–2009 изложбата му „Emotions“ бе показана в Kunstmuseum Бон, Kunstmuseum St. Gallen и в Institut Mathildenhoehe, Дармщат. През 2011–2012 неговата най-голяма до сега ретроспектива "All in Order, with Exceptions" е представена в Ikon Gallery, Бирмингам; Fondazione Galleria Civica, Тренто ("All in (My) Order, with Exceptions"); S.M.A.K., Гент и Fundação de Serralves, Порто. Негови работи притежават над 50 международни музейни и публични частни колекции, сред които тези на MoMA Ню Йорк, Tate Modern, Лондон и Centre Pompidou, Париж.

Предстоящи групови изложби през септември и октомври 2019: "Grand Hotel Abyss," steirischerherbst'19, различни локации, Грац (куратор Ekaterina Degot), "Drawings from the Guerlain Collection," Albertina, Виена (куратор Elsy Lahner), "Cosmopolis #2," Centre Pompidou, Париж (куратор Kathryn Weir), "Teleology of the Human. Biography, Destiny, Hope, Faith," Moscow Museum of Modern Art, Москва (куратор Viktor Misiano).